

er betalt, eller sagen om separation eller skilsmisse er i orden, dog ikke udover 3 måneder. Opholdet på arbejdsanstalten såvel som den hjælp, der må ydes de personer, over for hvem han har forsørgelsespligt, som følge af hans fortsatte unkladen af at opfylde denne, betragtes som fattighjælp.“

§ 7.

§ 314 udgår.

§ 8.

§§ 318—20 udgår.

§ 9.

I § 321, stk. 1, indføres efter ordet „politiet“ ordene: „eller fængselsmyndighederne“.

I stk. 3 udgår ordene: „som derefter . . . . . §§ 318—19“, og i stedet indsættes ordene: „Denne afgør efter forudgående forhandling med vedkommende myndigheder og efter at have indhentet erklæring fra pågældende selv, om pågældende foreløbig skal forblive på arbejdsanstalten, eller om han kan udskrives, eventuelt dimitteres til et arbejdssted eller privat arbejdshjem, eller om han skønnes bedst egnet til optagelse på en arbejdskoloni eller eventuelt et afvænningshjem for alkoholister, jfr. § 317. Amtmandens afgørelse skal træffes snarest muligt og inden 14 dage fra sagens forelæggelse for amtet.“

§ 10.

I § 323 ændres „§§ 318—22“ til: „§§ 321—22“.

Bemærkninger til lovforslaget

Nærværende lovforslag tilsigter at bringe forsørgsloven i overensstemmelse med den af Det europæiske råd vedtagne og af rigsdagen ratificerede konvention af 4. november 1950 til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.

Den nævnte konvention indeholder i artikel 5 bestemmelser, hvorefter ingen må berøves sin frihed undtagen i de i konventionen særlig nævnte tilfælde, hvoraf følgende 2 vedrører forsørgsloven:

- 1) Artikel 5, stk. 1 b, hvorefter frihedsberøvelse kan ske for at sikre opfyldelsen af en ved lov foreskrevet forpligtelse.
- 2) Artikel 5, stk. 1 e, hvorefter frihedsberøvelse kan ske af mentalt abnorme personer, drankere, narkotikere eller vagabonder.

Forsørgsloven indeholder på adskillige områder hjemmel til at foretage tvangsmæssige anbringelser for at opnå et i loven

fastsat formål eller gennemtvinge en i denne foreskrevne forpligtelse. Dette gælder således reglerne om inddragelse af børn under børneforsorg (kap. IX), reglerne om tvangsmæssig anbringelse på arbejdsanstalt af visse understøttede, der ikke egner sig til kontant hjælp (§ 30, stk. 1, 3 og 4, sammenholdt med § 45, stk. 3) og endelig reglerne om anstaltsanbringelse af forsømmelige bidragsskyldige og forsømmelige forsørgere, alkoholister og forskellige grupper af asociable (kapitlerne XV og XXV—XXVII).

Reglerne om anbringelse af børn har klar hjemmel i konventionen, jfr. artikel 5, stk. 1 d, og reglerne om tvangsanbringelse af alkoholister og erhvervs- og subsistensløse, herunder erhvervs- og subsistensløse prostituerede kvinder, anses dækket af reglen i artikel 5, stk. 1 e, der bl. a. indeholder hjemmel til at anvende frihedsberøvelse overfor vagabonder.

Derimod finder man, at de gældende regler